

November Maaned, maa benytte Listerne fra det foregaaende Aar, men derne Ulempe vil formentlig ikke faa Meget at betyde, naar Sens Regler om, at de Arbeidspligtige skulle opføres i samme Orden paa de forskjellige Aars Arbeidslister og at Tilfællerne efter de ny Lister begynde med dem, der efter de gamle stode for Tour, iagttages.

Til § 6.

I Reglementet af 20de Decbr. 1799 § 8 er det paabudt, at der skal anskaffes og vedligeholdes Sneylove. Skjøndt dette Paabud aldrig er bleven gennemført og Sneylove, saavidt vides, for Tiden slet ikke benyttes til Ryddeliggjørelse af de offentlige Veie, har man dog troet, at der bør indrømmes Ret til, saavidt Brugen af Sneylove i Tidens Løb maatte blive indført, at forlange Forspand til dem. Egeledes bør Snefogden være berettiget til, hvis han finder det hensigtsmæssigt, at fordrø Bøgne eller Slæder til at bortføre Sneen. Egnende Bestemmelser fandtes i Landsthingsudvalgets forraanvante Lovforslag.

Til §§ 7—9.

Ministeriet har ikke fundet det rigtigt i selve Loven at fastsætte en vis Afstand, udover hvilken den Landveistrækning, som af Amtsraadet i Genhold til § 7 tillægges en Arbeidskreds til Ryddeligholdelse, ikke maa være fjernet fra Kredens Grændser. En saadan Afstandsbestemmelse maatte nemlig, naar man vilde sikke sig Muligheden af i alle Tilfælde at kunne tilvejebringe den til Snefastning paa Landveiene fornødne Arbeidskraft, uden paa den anden Side at node Amtsraadene til at fastsætte Arbeidskredsenes større end usseligt, gøres temmelig vid, hvorved Byrden for de Arbeidspligtige vilde kunne forøges ikke lidet. I Erkjendelse af, at det rette Forhold her saa væsentlig afhænger af de lokale Forhold, har man derfor troet det rettest at overlade Fastsættelsen af den omspurgte Grændse til Amtsraadet og i Loven kun at udtale, at den paagældende Landveistrækning ikke bør ligge i længere Afstand fra Kredens Grændser end

nodvendigt. Ved Slutningsbestemmelsen i § 9 har man derhos ogsaa søgt at aabne Udvei til at undgaa den Ulempe, som vilde følge af, at Landveisparter tildeltes ogsaa længere bortliggende Arbeidskredse eller at Kredsene gjordes uforholdsmæssig store. Denne Bestemmelse har man nemlig tænkt sig især at skulle komme til Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor en Landveispart paa Grund af dens Beliggenhed passende kun har kunnet tillægges en enkelt Kreds i Sognekommunen, idet det isaaftald skulde staa Sogneraadet frit for i fornødent Fald at anvende hele Arbeidskraften fra denne Kreds paa Landveien og derimod paalægge de andre Kredse helt eller delvis at udføre Snefastningen paa de den forstnævnte Kreds tillagte Biveie.

For Tiden er det stundom Tilfældet, at Landveistrækninger i et Amt skulle ryddeligholdes af Beboere i et andet Amt. Da en saadan Ordning maa erkjendes at være mindre heldig og neppe kan anses nødvendig, har man fundet det rettest ikke at tillade den.

Det kunde i og for sig synes naturligt ubetinget at fordrø, at der skal finde Snefastning Sted paa alle offentlige Biveie. Egeform dette imidlertid allerede nu faktisk ikke sker, saaledes vilde det let kunne medføre Ulemper, om man vilde opstille en saadan Fordring. Ved at udsærdige de i Lov af 21de Juni 1867 § 6 ommeldte Fortegnelser over offentlige Biveie har man nemlig i flere Amtsraads kredse imod Sogneraadenes Dnsse medtaget en stor Del ubetydelige Veie, men samtidig givet Tilfagn om, at det ikke skulde blive fordret, at der skulde forrettes Snefastning paa dem. Ved nu ikke desto mindre at fordrø, at dette skal ske, vilde man derfor let komme til at bevirke, at mange af disse Veie forsvandt som offentlige, hvilket neppe vilde være heldigt. Man har derfor — væsentlig i Overensstemmelse med Landsthingsudvalgets Lovforslag — indskrænket sig til i § 8 at udtale som Regel, at Snefastning skal finde Sted paa alle offentlige Biveie, men derhos bemyndiget Sogneraadet til med Amtsraadets Samtykke at undtage enkelte af disse

Hvad Gangstier angaar, har man, da det